

ارتباط بیماری میاستنی گراویس با HLA در بیماران مراجعه‌کننده به بیمارستان شفا کرمان

دکتر محمدعلی شفا^۱، دکتر علیرضا وکیلان^۲، دکتر جعفر احمدی کهنعلی^۳

^۱ استادیار، گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ^۲ متخصص مغز و اعصاب ^۳ پزشک عمومی

مجله پزشکی هرمزگان سال هشتم شماره سوم پاییز ۸۳ صفحات ۱۲۵ تا ۱۲۸

چکیده

مقدمه: میاستنی گراویس بیماری درگیرکننده محل اتصال عصب و عضله می‌باشد این بیماری دارای موارد فامیلی نیز می‌باشد. در بعضی از مناطق جهان ارتباطی بین این بیماری و انواعی از HLA گزارش شده است. هدف از این مطالعه بررسی ارتباط میاستنی گراویس با انواع HLA کلاس یک در استان کرمان بود.

روش کار: در این مطالعه مقطعی ۴۴ بیمار مبتلا به میاستنی گراویس و ۱۰۰ داوطلب سالم مورد بررسی قرار گرفتند. تعیین HLA به روش میکروآرئوآنتی‌بอดี انجام شد. تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از آزمون‌های مجذور کای و آزمون دقیق فیشتر انجام شد.

نتایج: فراوانی HLA های A11, A29, A9 در بیماران میاستنی گراویس بطور معنی‌داری کمتر از گروه شاهد بود. در حالیکه HLA-B8 در گروه میاستنی گراویس بطور معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد بود. در سایر موارد HLA کلاس یک تفاوت معنی‌داری بین دو گروه مشاهده نشد.

نتیجه گیری: بیماری میاستنی گراویس با برخی از HLA ها ارتباط دارد که این ارتباط در مناطق مختلف جهان ممکن است متفاوت باشد و تحت تأثیر نژاد قرار دارد.

در منطقه کرمان این بیماری ارتباط منفی با HLA های A26, A11, A9 و ارتباط مثبتی با HLA-B8 داشت.

کلیدواژه ها: میاستنی گراویس - کرمان - آنتی ژن HLA - ژنها، MHC دسته II - ژنها، MHC دسته I

نویسنده مسئول:

دکتر علیرضا وکیلان

بیمارستان شفا - بخش داخلی

کرمان - ایران

مقدمه:

برخی کشورها از ۴۳ تا ۸۴ در میلیون (۱) تا ۱۴ درصد هزار (۲) ذکر شده است. موارد فامیلی آن نیز دیده شده است. ارتباط این بیماری با انواع HLA طی بررسی‌های بعمل آمده در مناطق مختلف یکسان نبوده است و تفاوتی در ارتباط با نوع HLA دیده شده است (۱، ۲). پراکندگی وسیع سنی این بیماری و ناتوانی همراه که محدودکننده کارکرد اشخاص مبتلا می‌باشد و در طی دوره ۴-۷ ساله فرد را از فعالیت محروم می‌کند از مشخصات این بیماری است (۱). نکته مهم عدم تشخیص به موقع بیماری و خطرات مصرف برخی داروها و انجام اقدامات جراحی و بیهوشی است که خود منجر به ابتلا بیمار به کریز تنفسی و خطر مرگ در موارد عدم شناسایی می‌گردد. در مقابل اقدامات درمانی وجود دارد

بیماری میاستنی گراویس یک بیماری گرفتارکننده محل اتصال عصب، عضله می‌باشد. این بیماری به صورت ضعف و احساس خستگی در عضلات چشمی، صورت، ازوفارنکس، حلق، حنجره، اندامها و سایر عضلات بدن ظاهر می‌کند. این بیماری در هر سنی دیده می‌شود. حداکثر وقوع آن در خانمها ۲۰ تا ۳۰ سالگی و در مردها دهه ۶ و ۷ گزارش شده است. در زیر ۴۰ سالگی زنان ۲-۳ برابر مردان درگیر می‌شوند و در اواخر عمر در مردان شایعتر می‌باشد (۱).

بروز آن در سالهای اخیر افزایش واضح داشته است که به خاطر بهبود روشهای تشخیصی است. شیوع آن در